

DENİZDE CAN VE MAL KORUMA HAKKINDA KANUN

Kanun No: 4922

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Denizde Can Kurtarma

Madde 14- Her kaptan, can tehlikesine uğramış olarak rastgeldiği kimselere, düşman bile olsa, kendi gemisini, gemi adamlarını ve yolcusunu ciddi bir tehlikeye atmaksızın elinden gelen her yardımı yapmakla ödevlidir.

Madde 15- Başka gemiden imdat işareti alan bir geminin kaptanı tehlikede bulunan kimselerin yardımına bütün hızı ile gitmek ödevindedir. Ancak kaptan bu türlü hareket etmeyi imkansız görür veya içinde bulunduğu özel haller dolayısıyla makul veya faydalı görmez veya 17 ve 18 inci maddeler gereğince bu ödevden muaf tutulmuş ise yardım yapmayabilir ve bu hali hemen, imdat işareti veren geminin kaptanına bildirmekle beraber kendisini yardıma gitmekten alıkoyan sebepleri gemi jurnaline kaydeder.

Madde 16- Tehlikede bulunan bir geminin kaptanı, imdat isteğine cevap vermiş olan kaptanlarla mümkün olabildiği kadar istişarede bulunduktan sonra, yardıma en elverişli gördüğü bu gemilerden birinden veya bir kaçından yardım istemek hakkını haiz olduğu gibi bu suretle kendisinden yardım istenen kaptan veya kaptanlar da bu isteğe uyarak bütün hızlarıyla tehlikede bulunan kimselerin yardımına gitmek ödevindedirler.

Madde 17- Telsizle imdat işareti alan bir kaptan kendisinde yardım istenen başka bir geminin kaptanından veya eğer yardım istenen gemi birden fazla ise bu gemilerin kaptanlarından, yardım isteğinin yerine getirilmek üzere bulunduğu yolunda haber alacak olursa, 15 inci madde ile kendisine yüklenmiş olan yardım ödevinden kurtulur.

Madde 18- Bir kaptan, tehlikede bulunan kimselerin yanına varan bir geminin kaptanından artık yardıma lüzum kalmadığını haber alırsa, bu kanunun 15 inci madde ile kendisine yüklenmiş olduğu ödevden ve eğer kendi gemisinden de yardım istenmemiş ise 16 inci madde ile yüklendiği yardım ödevinden kurtulur.

Madde 19- Tehlikeli buzlar, gemi leşleri, tropikal fırtınalar veya Beaufort mikyasına göre 10 kuvvetinde veya daha fazla rüzgar yahut deniz yolculuğu güvenini doğrudan doğruya sarsan başka tehlikeler gören her gemi kaptanı, bunları, yakınında bulunan gemilere ve haberleşebileceği ilk kıyı noktasındaki yetkili makamlara, elinde bulunan bütün haberleşme araçları ile ve tüzüğü gereğince bildirmek ödevindedir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ceza Hükümleri

Madde 23- Tüzükle belirtilen yardım işaretlerini yerinde ve gereği gibi kullanmayanlarla bu kanunun 10 uncu maddesinin 2 nci ve 3 üncü fıkralarına, 13 üncü ve 20 nci maddelerine aykırı hareket eden kaptanlardan 50 liradan, 250 liraya kadar para cezası alınır.

Madde 24- Bu kanunun 10 uncu maddesinin 1 inci fıkrası ile 14 üncü maddesine, 15 inci maddesinin 1 inci fıkrasına ve 18 inci maddesine aykırı hareket eden kaptanlar üç aydan 6 aya kadar denizde çalışmaktan alıkoyma veya bir aydan üç aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Vahim hallerde her iki cezaya birlikte hükmedilir.

Madde 25- Türk donanmasına bağlı harp ve yardımcı gemileriyle Türk ticaret gemileri arasındaki çatışmalar sonucunda, askeri kişiler hakkında yapılacak ceza kovuşturmalarında Askeri Ceza Muhakemeleri Usulü ve Askeri Ceza Kanunu uygulanır.